

og for at undgaa, at der skulde komme nogen Forvirring, have vi valgt at sætte en bestemt Dag, fra hvilken Vælgeren skal have boet i Kommunen, saa at der kunde blive et passende Tidsrum til, at Valglisterne Affattelse kan blive saa nøjagtig som muligt, og vi have da valgt den almindelige Flyttedag, der gaar nærmest forud for Valglisterne Affattelse, altsaa den 1. November, idet Valglisterne Affattelse jo sker i den derefter kommende Januar og Februar Maaned. I vort Forslag er der sat Datoen 15. November; det er sket af Hensyn til, at Flytningerne undertiden først foregaa et Par Dage ind i November, og endelig særlig af Hensyn til, at Politiets Mandtalslister her i København, som jo maa danne det egentlige, korrekte Grundlag for Valglisterne Affattelse, neppe ville være i Orden til saadant Brug før netop 15. November. 15. November vil altsaa komme til at blive netop 3 Maaneder før det Tidspunkt, hvorfra Valglisterne gælde, og vi have derfor ment, at naar vi sætte den Dato, og naar der foretages en omhyggelig og nøjagtig Affattelse af Valglisterne, vil der derved gives den mindst mulige Anledning til Valgrets Berøvelse ved nogen Opholdsbestemmelse.

Den næste Forandring, vi have gjort, vedrører Fattighjælpsbestemmelserne. I den nugældende kommunale Valglov findes der i § 1, Stk. a, i Slutningen en Bestemmelse, som siger om en Enke, en fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru, at hvis hun et Aar efter Samlivets Ophør har holdt sig fri for Fattighjælp, faar hun Valgret. Nu forekommer det os, at naar der gives en saadan Kvinde Valgret, hvis hun kan holde sig fri for Fattighjælp et Aar, burde ogsaa en Mand, Familiefader eller lignende, kunne have den samme Rettighed, saa at han, naar han havde holdt sig fri for Fattigvæsenet i et Aar, ogsaa burde være stillet paa lignende Maade. Endvidere kan jeg tilføje, at saa vidt mig bekendt ere vore Bestemmelser med Hensyn til Fattighjælps Ophævelse af Valgretten adskilligt strengere end i Udlandet, og der vil ikke være nogen Anledning for os til i vort lille Land at gaa i Spidsen i den Henseende, men vi bør snarere følge med, hvad der er almindeligt i de øvrige Lande i Europa. Vi have da foreslaaet, at det samme maatte gælde, naar en Mand indenfor et Tidsrum af et Aar før Valget havde holdt sig fri for Fattighjælp, at der saa ogsaa maatte tilkomme ham Valgret. Naar der er tilføjet: „som ikke er enten

eftergiven eller tilbagebetalt“, kunde dette Udtryk „eftergiven“ maaske give Anledning til en Smule Kritik. Der findes nemlig i vor Fattiglov den Bestemmelse, at hvis en Person i 5 Aar har holdt sig fri for Fattighjælp, efter at han tidligere har modtaget den, kan han forlange denne Fattighjælp eftergivet. Endvidere findes der den Bestemmelse, at naar en Person i et Aar har holdt sig fri for Fattighjælp, kan han ansøge om at faa den eftergivet, og det kan ske, naar Kommunalbestyrelsen samtykker deri. Den simple Følge maatte nu være, at den Fattighjælp, der er ydet i det sidste Aar, overhovedet ikke kan eftergives, altsaa kunde man synes, at dette Udtryk „eftergiven“ kunde spares. Imidlertid er der jo undertiden Tale om en ekstraordinær Eftergivelse af Fattighjælp. Jeg skal minde om Loven af 30. Marts 1906 efter Kongens Død, da der skete en ekstraordinær Eftergivelse af Fattighjælpen, og der kunde ogsaa tænkes andre Tilfælde, f. Eks. ved en stor ekstraordinær Arbejdsløshed eller lignende, hvor man vilde ophæve Fattighjælpen Virkninger. Det vil derfor være rigtigt, at Udtrykket bliver staaende for saadanne ekstraordinære Tilfælde Skyld. Jeg skal føje til, at saafremt dette vedtages, vil det endvidere blive nødvendigt at gøre de tilsvarende fornødne Ændringer i Lovens § 5, 5te Stykke, hvor der jo er truffet nogle Bestemmelser om Valglisterne Affattelse med Hensyn til Alder.

Endelig kommer jeg til det sidste Spørgsmaal, Spørgsmaalet om den privilegerede Valgret til Amtsraadene. Den foreslaa vi fjernet, saaledes at de nuværende 3 Valgmænd til Amtsraadet, hvoraf den ene nu er valgt ved privilegeret Valgret, for Fremtiden skulle vælges helt af Sogneraadene Medlemmer. Foruden hvad jeg i Begyndelsen anførte mod den privilegerede Valgret, skal jeg føje til, at under den Debat, der er bleven ført her i dette høje Ting for nogle Dage siden om Grundlovsændringsforslaget, blev det til Dels svagt antydnet af Ordførerne for Reformpartiet og for de to 11 Mands Grupper, at de kunde tænke sig en Grundlovsændring ordnet paa den Maade, at Landstinget til Dels blev bygget paa de kommunale Raad. Hvis man skulde tænke sig noget saadant, at Landstinget skulde undergaa en Forandring, saa der ikke fandtes privilegeret Valgret til det, følger det af sig selv, at saa maa disse Grupper her i Salen ogsaa støtte et Forslag som dette, hvorefter den privilegerede Valgret fjernes helt fra Amts-